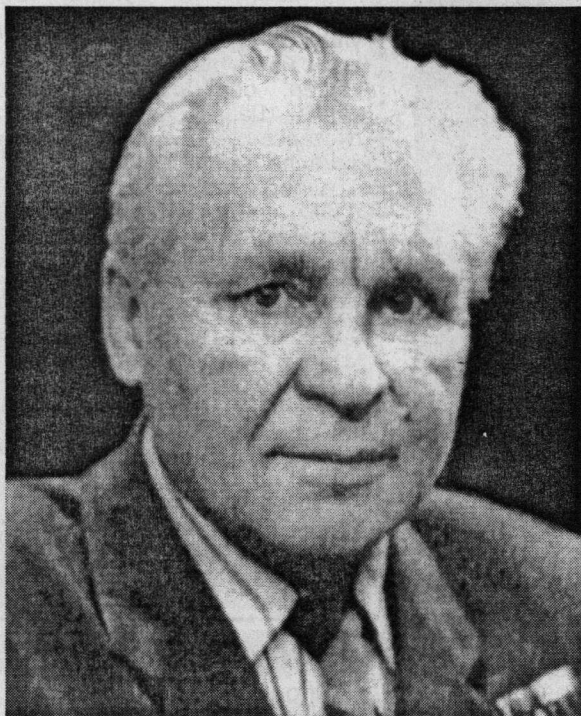

**“ЧӑВАШ ЛИТЕРАТУРИН
ПРИНЦӒПЕ ЧУХӐНӒ”**

Ҫапла ҫырса хурать 1980 ҫулта Чӑваш халӑх писателӗ ятне илсенех Александр Артемьев хӑйӗн дневникӗнче. Тӗрӗссипе каласан, ырӑсла палӑртать вӑл шухӑшне: “Принц и нищий чувашской литературы”, – тет. Ҫакнаш-кал пысӑк чыса тивӗҫлӗ пулни ӑна савӑнтарман та иккен. Тен, чӑринче хӗрхӗ туйӑмсем ҫеҫ ҫуратнӑ? Пичетре тухнӑ пӗрремӗш калавӗ – “Пӗчӗк Лийӑн пысӑк савӑнӑҫӗ” /1947 ҫул/ – хыҫҫӑнах “Акӑ чӑн-чӑн чӑваш писателӗ, чӑн-чӑн талант килчӗ” текен ырлав-хаклава тивӗҫнӗскер, тӑван литературӑна “Салампи”, “Улма йывӑҫ авӑнать”, “Алтӑр ҫӑлтӑр”, “Ан авӑн, шӗшкӗ”, “Ҫул уҫӑ”, “Шурӑ ҫӗҫлӗ хӗр” тата ытти вунвун хайлавӗпе, ҫирӗм ытла кӗнекипе ҫӗлерех те ҫӗлерех пусӑма ҫӗклесе пынӑскер, вӑл нимле указсӑрах хӑй тахҫанах халӑх ҫыравҫи пулнине те, тӑван халӑхӗ те ҫаплах шутласа сума сунине те лайӑх туйнӑ, паллах /ахальтен-им пирвайхи хайлавӗсем пичетленсенех ҫамрӑксен кумирӗ пулса тӑнӑ вӑл, яш-кӗрӗм ун пирки: “Александр Артемьев – пулас Лев Толстой”, – тесе мӑнаҫланса каласнӑ/. Анчах та вышкайсӑр пултарулӑхне вӑхӑтра хакламасӑр ҫав ята кая юлса пани те, ӗҫтешӗсен ӑмсанӑвӗпе тӗре-шара ӑнланманни те, чӗлхемӗр, халӑхӑмӑр хисепсӗре тухса пыни те, ҫыравҫӑ, литература, культура пӗлтерӗшӗсем чакса пыни те, пурнӑҫӗ тикӗс килменни те палӑрмаллах ыраттарнӑ, ҫунтарнӑ пулӗ чунне.

Пурнӑҫӗ тенӗрен, акӑ мӗнле аса илет **Чӑваш халӑх поэчӗ Георгий Ефимов** Александр Спиридонович кун-ҫулӗн пӗр саманчӗ пирки: “1958 ҫулта /ун чухне А. Артемьев – “Салампи” повеҫпе халӑхӑмӑра тӗлӗнтерме ӗлкӗрнӗ автор – П.Ҫ./ пире Артемьевпа иксӗмӗре пӗр ҫуртрах, ҫитменникне пӗр подъездрах хваттерсем пачеҫ. Йывӑр пулчӗ ятлӑ-сумлӑ писателе ҫав хваттере илме. Ун чухне КПСС Шупашкар

**“КУЛЬТУРА СИМВОЛӒ,
ПРОЗӒРИ ПОЭТ”**

хула комитечӗн секретарӗнче П.А. Чичикин ӗҫлетчӗ. Ҫав юлташ Муркаш районӗнчи Хорнуйӗнче – арӑмӗн ялӗнче пурӑнакан Артемьев пирки: “Его на пушечный выстрел не надо допускать к Чебоксарам”, – тесе персе ячӗ”. Килсӗр-ҫуртсӑр писателӗн тӗрӗсмарлӑха кура чунӗ тӑвалнӑранах-тӑр тепӗр чухне ытла хӗрсе кайса каласасси те, шавлакаласси те пулнӑ-мӗн. Александр Спиридонович пысӑк талант иккенне ӗнентернӗх чиновника ЧАССР Писательсен союзӗнчен пынӑ сӑмах ӗстисем. “Артемьев, Илпек Микулайӗ тата эпӗ, виҫсӗмӗр пӗр ҫуртра пурӑннӑ, – тет Георгий Андреевич. – Хваттер илсенех пӗрер пукан туянтӑмӑр. Ман пата кӗрсе, урайне хаҫат сарса, ҫӗр улмипе селедка ҫисе ҫак чаплӑ куна палӑрттӑмӑр”.

“АРТЕМЬЕВ ПУРНӑҪӒ ХӐХ РОМАН”

Элкӗ районӗнчи Тури Вылӑ ялӗнче авӑн уйӑхӗн 14-мӗшӗнче ҫут тӗнчене килнӗ писатель, пӗчӗк чухнехилле каласан Сантӑр, ҫемьери виҫсӗмӗш ача пулнӑ, лӑпкӑ та вӑтанчӑк, вашават кӑмӑллӑ та ҫемҫе чунлӑ ӗҫнӗ. Пӗррехинче, аппӑшне юратман ҫынна качча пама тӑрсан, ӑна хӗрхенсе чунтан татӑлса йӗнӗ. Ир тӑлӑха юлнӑ Сантӑр – вӑл тӑххӑрта чухне ашшӗ вилнӗ. Иккӗмӗш класрах

сӑвӑсем шӑрҫалама тытӑннӑ А. Артемьев. Шкул ҫулӗсенчех ырӑсларан та, нимӗҫлере те Пушкин, Лермонтов, Некрасов, Фет, Гейне, Шиллер хайлавӗсене, чӑвашларан ырӑсла “Нарспи” поэма сьпӑкӗсене, Ҫеҫпӗл, Ухсай, Алка, Эсхель сӑввисене куҫарса пӑхӑть. 17 ҫула ҫитиччен пурӗ 234 сӑвӑ, 3 поэма, 2 повесть, 1 пьеса ҫырат. Тӗлӗнмелле мар-и-ха ҫакӑ! Пирӗншӗн, вулакансемшӗн, ҫыракансемшӗн те интереслӗ самант пите нумай А. Артемьев пурнӑҫӗнче. Хаяр вӑрҫӑ ҫулӗсенче шӑпи ӑна Порт-Артура, тахҫан ашшӗ ҫӗренӗ ырӑнсене илсе ҫитерет. Тепӗр тӗслӗх. Пӗррехинче вӑл йывӑр аманса Киров облаҫӗнчи госпитале лекет. Суранӗ юлма, шӑмӑ ҫӗрме тытӑнать. Килне чылай хушӑ ҫыру яраймасть. Тури Выла ҫав вӑхӑтра “хура хут” вӗҫсе ҫитет. Амӑшӗ ывӑлне асӑнса келӗ тӑвӑт, чиркӗре асӑнтарать, вилнӗ хутне турӑш умӗнче тытӑт. Акӑ пӗррехинче А. Артемьев 10 кунлӑха тӑван ялне отпуска килет. Вӑл ҫӗрле килне пырса кӗрсен амӑшӗ малтанах ӗненмест те, хӑраса ӗкет...

Виҫӗ хут аманнӑ Александр Спиридонович вӑрҫӑра. Артемьев радист, гвардиержанчӗ хӑюллӑ та паттӑр ҫапӑҫнине **С. Данильченко генерал-майор** ҫапла аса илет: “Артемьев радиста пите кирлӗ донесени пӗлтернӗ вӑхӑтра амантаҫӗ. Анчах вӑл юн йӑрласа юхнине пӑхмасӑр ӗҫе пӗтериччен пӑрахса кайман...” Ҫакӑ та кӑсӑклӑ: кайран, ҫирӗм ҫулсем иртсен, писатель-фронтовик хӑйӗн командирне шыраса тупать, унпа ҫыру ҫӗретме тытӑнать...

“САЛАМПИ”

“Салампи” малтан “Илемпи” ят парасшӑн пулнӑ, – тет халӑх писателӗн иккӗмӗш арӑмӗ Валентина Петровна Алексеева. – Сюжетне ырӑс карчӑкӗ Александра Ильинична Баракина 1948 ҫулта каласа панӑ”. “Ҫав каҫах повесть планне палӑртса хутӑм”, – ҫакнашкӑл йӗркесем пур сӑмах ӗстин дневникӗнче. Ӗҫе тытӑнас умӗн кашни сӑнарӑн паспортне хатӗрленӗ вӑл. Ҫырасса вара “Салампи” Шупашкарта, Нагорная урамынчи хваттерӗнче тата пӗрремӗш мӑшӑрӗн – Октябринӑн тӑван ялӗнче – Муркаш районӗнчи Хорнуйӗнче ҫырнӑ. 1954 ҫулта вулакан умне кӑларнӑ ӑна автор. Вӑл вӑрҫӑ хыҫҫӑнхи ҫамрӑксен юратӑвӗпе туслӑхне, кӑмӑлӗ-сипетне сӑнлать пулин те, писатель чӗри витӗр 50 ҫул каяллах шӑранса тухнине пӑхмасӑр, паянхи кун та яш-кӗрӗмӗн юратнӑ хайлавӗсенчен пӗри шутланать. Мӗншӗн-ши? Мӗншӗн тесен, Геннадий Хлебников литература тӗпчевҫи калашле, А. Ар-

темьев этемӗн шалти, чун пурнӑҫне витӗр курса ӑнланать. Мӗнле илем-ши вӑл, Артемьев идеалӗ? Ку вӑл, чи малтан, – ыттисенчен пачах уйрӑлса тӑракан илемлӗ, вайлӑ, пултаруллӑ ҫын. Писатель идеал – георой илемне тӗрремӗн катартса, хӑй тӗлӗннине пытармасӑр сӑнласа парать...

Александр Спиридонович “Салампи” пӗрремӗш арӑмӗн тӑван ялӗнче те ҫырнӑ терӗмӗр. Шӑпа ҫапла пӗрнӗтӗр – Октябринӑпа уйрӑлма тивнӗ вӗсен. Анчах А. Артемьев ачисем патне тӑтӑшах ҫӗренӗ-мӗн, пӑрахман. Иккӗмӗш арӑмӗ – Валентина Петровна та вӗсене яланах халӑ, халӗ те лайӑх кӗтсе илет. К.В. Иванов ячӗллӗ Литература музейӗнче халӑх писательне асӑнса ирттернӗ каҫа та пӗрлех пычӗ вӗсем: Валентина Петровна тата Александрпа /асли/ Александрпа /кӗҫӗнни/. Ячӗсенченех курапӑр: ашшӗне хисеплесе панӑ.

В.П. Алексеева аса илнӗ тӑрӑх, вӑл Александр Спиридоновичпа 1948 ҫулта паллашнӑ. “Петӗр Хусанкайпа пӗрлеччӗ вӑл ун чухне. Эп нимӗҫле сӑвӑ вулаттӑм, Александр Артемьев манпа нимӗҫле каласрӗ. Унтан 1956 ҫулта Хусанта тӗл пултӑмӑр. Каллех Хусанкайпа иккӗшӗ пӗрлеччӗ, сцена ҫинче тӑраканскерсем, мана асӑрхасан ятарласа анчӗҫ. Каярахпа “Салампи” кӗнеке тӑрӑх ирттернӗ конференцире тепре куртӑм, савӑн чухне ҫывӑхлантӑмӑр...”

Чӑваш халӑх писателӗ, культура символӗ, чӑн-чӑн талант, чӑваш литературин ҫӑлтӑрӗ, прозӑри поэт, чӗлхе ӗсти... Ҫак хисеп-хаклавсене пӗрлештерсе тӑрать Александр Спиридонович Артемьев. Вӑл суралнӑранпа авӑн уйӑхӗн 14-мӗшӗнче 80 ҫул ҫитрӗ. Хам эпӗ ӑна писателсен пухӑвӗсенче ытларах курнӑ. Анчах темшӗн асра 80-мӗш ҫулсенчи тӗл пулу юлнӑ. Юлташсемпе Мир проспекчӗпе утса пыраттӑмӑр. Ҫӗнӗ вокзал ҫывӑхӗнче, ҫыхӑну уйрӑмӗ патӗнче сасартӑк Александр Спиридоновича асӑрхатӑмӑр. Ятарласа пырса сывлӑх сунтӑмӑр. Вӑл пире пурне те алӑ тытсах саламларӗ. Куҫсӗм йӑвашшӑн пӑхатчӗҫ пулин те темле асамлӑх палӑратчӗ вӗсенче...

Петӗр ҪӐЛКУҫ.**Сӑн ӗкерчӗкре:** Чӑваш халӑх писателӗ А.С.Артемьев.